

Scînteia Tineretului

Organ Central al Uniunii Tineretului Muncitor

Anul XV, seria II-a, Nr. 3189

4 PAGINI — 20 BANI

Simbătă 15 august 1959

Citiți

pag. 2-a

POPORUL ELIBERAT — FĂURAR DE FRUMOS

TELEGRAMA

Tovarășul KIM IR SEN
Președintele Comitetului Central al Partidului Muncii din Coreea și Președintele Cabinetului de Miniștri al Republicii Populare Democratice Coreene

Tovarășul TOI EN GHEN
Președintele Prezidiului Adunării Populare Supreme a Republicii Populare Democratice Coreene

PHENIAN

Dragi tovarăș,

In numele Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Român, al Consiliului de Miniștri, al Prezidiului Marii Adunări Naționale a Republicii Populare Romine și al întregului popor român, vă trimitem, dumneavoastră și întregului popor coreean un călduros salut și cele mai sincere felicitări cu prilejul mării sărbători a poporului coreean, cea de-a 14-a aniversare a eliberării Coreei.

Poporul român se bucură din toată inima de realizările obținute de poporul coreean prieten în opera de transformare a patriei sale într-o țară industrial-agrară cu o înfloritoare economie socialistă și urează noi succese în întreprinderile și dezvoltarea socialistă a R.P.D. Coreene și în lupta sa pentru unificarea pașnică și democratică a Coreei.

Popoarele romine și coreean, strâns unite cu popoarele Uniunii Sovietice și ale celorlalte țări ale lagărului socialist, au desvolat legături de prietenie și de colaborare tovarășească bazate pe înaltele principii ale internaționalismului proletar.

Fie ca prietenia frățească și colaborarea multilaterală dintre țările noastre să se adâncească neîntrerupt spre binele popoarelor noastre, în interesul cauzei socialismului și a păcii.

GHEORGHE GHEORGHIU-DEJ
Prim Secretar al Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Român

CHIVU STOICA
Președintele Consiliului de Miniștri al Republicii Populare Romine

ION GHEORGHE MAURER
Președintele Prezidiului Marii Adunări Naționale a Republicii Populare Romine

La barajul de la Bicaz

Al. Andrițoiu

Cascadele, în loc de apă, scapă
cimentul cernut prin site ca polenul.
Această aspră, uletoasă apă
își sună, repetat, în munți, refrenul.

A doua oară și a patra oară
se-aude-n munți cum apa groasă cade.
Un tînăr zvelt în munca-i temerară
îndreaptă mersul surelor cascade.

Genunea parcă azi se sinucide
și-și umple golul hărăzit de veacuri
visînd că-oprește apele averse
și că imbie sălcii lingă lacuri.

Dar nu genunea, tînărul visează
căci visul prima temelie-și pune.
Din arcul frunții interesei, planează
feric, visul și peste genune.

Cimentul, de sub brațe înțelepte
strălucește ca rocile-n ruptură,
ridică-n umbre, spre azururi, trepte
și-n porii fini se umple de căldură.

Trec zile și trec nopți și luni de-arîndul,
cimentul cade ca o ploaie deasă
și îl înghite, răsunînd, pămîntul
și-l strînge-n chingi și-l umple și-l îndeasă.

Iar tînărul privind, cu uluire
minunea lui, s-a poteit cu soare.
M-apropiu, nesimțit, ca-ntr-o plutire
căci tînărul va spune-o vorbă mare.

Ci nu-l aud. Pe sine se îngînd
vrînd parcă numai lui ceva să-l placă.
El stă modest stringînd căciula-n mînd
și își salută opera și pleacă.

V. CONSTANTINESCU

(Continuare în pag. 3-a)

AVANSUL

Se petrecea ceva neobișnuit în sat. Era o mișcare deosebită pe fiecare uliță, în fiecare curte și, mai ales, acolo, în centrul satului, la sediul gospodăriei colective. Ședoua alături în fața sediului, pe podișul său pe marginea șanțului, cu cămăși albe, cu ghețe vâscurite și cu pălării pe cap și discutau, făceau socoteli cu glas tare. Copiii alergau printre picioarele lor, băieții rideau de unul Silică, un flăcăiandru măruntel, cu părul roșcat, care-și cumpărase bicicleta și nu știa să meargă cu ea. El îmbrăncea trei inși de la spate și el tot cădea.

Instructorul de partid, un bărbot tînăr și înalt, citea cu niște uncheși, pe care nu-i mai ajutau bine vederile, numărând zilelor-munca așezate în niște vitrine frumuse vopsite. Președintele dădea în birou un interviu unui reporter de la radio, pe bandă de magnetofon.

Era o zi pe care oamenii, de la copil pînă la bătrîn, o trăiau cu emoție și bucurie. Se împărțeau avansurile. În Pașea, un sat așezat într-o vale, nu departe de Segarcea, 540 de țărani muncitori primeau pentru prima oară griu deosebit pentru care și le uniseră în primăvară.

Pe la namiezi, oamenii au plecat cu nevestele și copiii spre marginea satului, acolo unde erau magaziele și grăduri. În fața fiecărei intrări a magaziiilor s-a așezat o masă și un cîntar, și a început împărțirea. Brigadierul, un bărbot solid și mustăcios, a strigat:

— Trageți căruța!
Căruța, trasă de doi boi bălani, cu fundușele colorate în coarne, s-a așezat în fața cîntarului. Primul pe listă era un bătrîn, moș Vasile Nicolae și băiatul lui Constantin, un flăcău de 25 de ani, cu părul galben ca miriștea și cu o pălărie de paie nouă-nouă pe cap. Sacii se cîntăreau și pe urmă erau vîrsoși în căruța. Moșul nu căra. Căruța și-a spus că încă doi flăcăi. El ședea de o parte și privea, frîmîntîndu-și mereu mîinile de parcă ar fi vrut să le ascundă undeva. Baba lui ședea alături, cu un colț de basma la gură și tăcea.

Intr-un șterf de oră căruța, mare cât o horabă, s-a umplut de griu cu bobul roșcat și plin. Apropo o mie o sută de kilograme, vreo 14 saci.

— Să-l mîncîni sănătos, moșule, i-a urat președintele.
— Mulțumesc, și dumneata la fel, tovarășe.
Pe urmă boii s-au opintit

zdrăvîn și căruța a pornit. M-am suit lîngă ei.

— Mergi cu noi acasă să bei o puică și să ne faci o poză, taică? m-a rugat unchișorul.

Avea bătrînul o înfîșurare care aducea uimitor de mult cu cea a lui Moromete, o vorbă îndrăznească și-o privire dreptă și pătrunzătoare de fi venea să-l apuci după gît cu drag, ca pe un tată.

— Moșule, e bine, bre, în gospodărie?

— Mă, taică, a răspuns el aplecînd capul într-o parte, pui să facem socoteala. Ce să spunem vorbe. Ia, cînd m-am înscris în colectivă i-am zis așa lui Costică ol me: „Mă, băiatule, eu dacă mă-nscris, mă-nscris pentru tine mai mult, Io-s bătrîn, da tu o să-ți duci toată viața în ea, acolo o să-ți faci tu un viitor”. Că să-ți spun ceva, tovarășe dragă, eu am dus o rău, bre, în tineretea mea. Ca bou-asta din jug am dus-o. Cînd munceam la Jan Mihail mincam piine numai de sece ori pe an, ca pe cozonac. Pămînt n-am avut, Mi-a dat regimul nostru, Uite, noi colectivisti am avut 700 de hectare de griu. Noi, înainte, lucram cite o lună pînă vedeam griul treierat. Acum, într-o săptămîină a fost gata cules.

Cu două combine, cu secerători, repede și curat. Mă uitam la Costică. Ce făcea el? Se scula dimineața și se suia pe secerătoare sau lucra sus pe combină, la scri, fluierînd. Păi eu nu-mi îndreptam spinarea pînă în iarnă după secerat. Cînd ne duceam să bem apă, zicea logofătul că pierdem vremea și ne pune sare în botă cu apă. Vasăzică munca nici nu se compară cu ce-a fost. Pe urmă uită-te mota ce an de zile. Pe dealul ăsta care era roșu și pîrlit de soare am pus o livadă de douăzeci hectare cu cireși, pruni, cași. Ne vin acum 50 de vaci de-ale roșii, grase, bune de lapte, din Ardeal. Cum vezi, acolo facem un lac irigat pentru orez și grădina de zarzavat. Că de-asta și spuneam lui Costică. Colectiva asta e bună și pentru noi și pentru bătrînii, da ei, ei tineri, ce ot să apuce ei peste niște ani, în colo! Dacă numai din primăvară și pînă acum am făcut atîtea, bagă de seamă.

— Mă, moș Niculae, îi strigă cineva de pe drum, oprindu-l din vorbă, vezi să nu te neci în griu ale!

— Lasă să mă nec, mă, că am în ea!

ION BAIȘU

Un aspect din timpul întîlnirii

Foto: N. STELORIAN

Întîlnire prietenească cu tineri oaspeți de peste hotare

Vineri după-amiază, la Casa de cultură a studenților „Grigore Preoteasa” din Capitală, a avut loc o întîlnire a grupului de tineri străini participanți la cel de-al VII-lea Festival Mondial al Tineretului și Studenților de la Viena, care ne vizitează țara la invitația C.C. al U.T.M., cu tineri din întreprinderile, instituțiile, facultățile și școlile bucureștene.

La întîlnire au participat membri ai Biroului C.C. al U.T.M., activiști ai Comitetului Central și ai Comitetului orașesc București al U.T.M.

În numele tineretului Capitalei, tinerii oaspeți au fost salutați de tov. Toma Marinescu, prim secretar al Comitetului orașesc U.T.M. București. În aceste zile — a spus printre altele vorbitorul — cînd dv. ne vizitați țara, tînăra noastră generație alături de întregul nostru popor, se pregătește cu însuleșire să sărbătorească cea de-a 15 aniversare a eliberării Romîniei de sub jugul fascist. Vorbitorul a relevat apol marile succese dobîndite de poporul român, sub conducerea înțeleaptă a partidului, în lăurirea unei vieți noi, fericite, subliniind condițiile tot mai bune de viață, de muncă și de învățatură create de regimul democratic al tineretului nostru generații.

Au luat apoi cuvîntul Marc Mermet din partea Comitetului național al Uniunii Tineretului Comunist din Franța, Julio Alfonso Machado Tamaio din partea tineretului socialist din Cuba și Salem Mohamed, profesor din Irak, care au mulțumit C.C. al U.T.M. pentru faptul că le-a oferit posibilitatea de a vizita Romînia, precum și pentru primirea călduroasă de care s-au bucurat din partea tineretului român și a tuturor oamenilor muncii cu care au venit în

contact în timpul vizitelor făcute în țara noastră. Vorbitorii și-au exprimat totodată puternicele impresii pe care le-au făcut asupra lor remarcabilele realizări dobîndite de poporul român în cei 15 ani care au trecut de la eliberarea țării sale.

Oaspeții au vorbit de asemenea despre viața tineretului generațiilor din țările lor, despre lupta dusă de tineret și popoarele din aceste țări pentru o viață mai bună, pentru pace și prietenie între popoare.

În încheiere formația de dansuri populare și orchestra de muzică populară ale Ansamblului artistic U.T.M., laureate ale celui de-al VII-lea Festival Mondial al Tineretului și Studenților de la Viena, au prezentat un bogat program artistic.

(Agerpres)

Cit burghezia într-un an

VICTORIA DESCULȚILOR DE IERI

Incălțăminte...

Anuarul statistic consultat nu precizează cifra globală a producției de încălțăminte în vechea Romînie, să zicem din anul 1938. Tîning seama că, excepțind întreprinderile Mocionaria, Dermata și încă două-trei fabrici, totalul rezulta din activitatea unor ateliere cu capacități reduse, răspîndite ici-colo și fără o evidență strictă a producției în ansamblu, absența unei date rigurose statistice este explicabilă.

Însă memoria poporului funcționează cu suficiență exactitate pentru a suplini această

lipsă. Ne amintim prea bine că, dacă un număr restrîns de familii cu stare coborau de pe scara limuzinelor atîngînd pămîntul în pantofi cu dulci nuante, din șevro, box sau antilopa, iar seara încălțeau botine de lac, în schimb citeva milioane de țărani umbrau desculți din primăvară pînă în toamnă; iar la orașe circipai mahalalelor aveau ce petici, tot anul, la încălțările amărite ale muncitorilor, asta pînă la ruina definitivă a fetelor și a tîlpiilor, cu tot cu piașchierii... Cîi despre bocancii sparii ai soldaților, primii odată cu arma în schimbul jurămîntului de credință către unul din hohenzollerni, o bocancii acela cite milioane de tineri nu i-a încălțat?

Incălțăminte...
Odată cu formula țării „eminentamente agricole”, propagandistii regimului burghezo-moșieresc mai rîșneau și elogiul opincii naționale, a nojtelor și gurguielor sale; îndeplineau a-ceastă treabă cu aceeași silință cu care bătrînele autoare de povești zaharisite însăiau basmul cu condurii de air ai ce-nșăreseli. Și în vremea asta pămîntul, plouat, burnișat și nins se făcea rece, tot mai rece sub tălpile real crăpate și real goale ale celor măguliți metaforic cu numele de „țalpa țării”. Copiii celor care creau toate bogățiile Romîniei își treceau unii asupra altora cite o nenorocită perche de ghețe, numai gauri, pînă ce rupturile li sileau să rămînă acasă, cu nasul turtit de geamul înghețat, cu gîndul la școala unde nu mai aveau cum și cu ce merge.

Incălțăminte...
În anul 1950, fabricile de încălțăminte ale industriei socialiste au produs 11.212.000 perechi; în 1955, producția a fost de 17.820.000 perechi; a crescut la 21.852.000 perechi în anul 1957. În anul trecut s-au produs 24.161.000 perechi încălțăminte, iar în anul acesta producția va fi cu 50 la sută mai mare decît în 1955. Muncitorul din această ramură a industriei bunurilor de consum luptă pentru sporirea producției avînd obiective precise: un singur procent de reducere a consumului.

ȘTEFAN IUREȘ

(Continuare în pag. 3-a)

Brigada de tineret din secția laminare 3 țoli a uzinelor „Republica” condusă de tov. Tănase Petre la ieșirea din schimb. În cîmslea lui 23 August, la 12 august brigada și-a îndeplinit planul pe întreaga lună, realizînd economii de peste 14.000 lei.

Foto: P. POPESCU

Așa gîndește toată uzina

Tinerii ajutorilor împreună cu responsabilii lor de brigadă tovarășul Radu Șerban au intervenit pe lîngă șeful turnătoriei pentru schimbarea tehnologiei la turnarea unei piese ce trecea și pe la ajustaj. Piesa, o roată, avea două rînduri de danțuri a căror dinți nu erau paraleli, e a doua casă a lui și pentru înflorirea ei se poartă ca un adevărat gospodar. „De munca noastră depinde bunăstarea generală”. Cuvintele acestea nu le spune un sim-

pur om ci întreaga uzină. Într-o adunare generală U.T.M. tînărul nu de mult au fost rostite așa cum le-am citat aici. Era adunarea utemisitorilor de la secția turnătoriei. Procentul de rebuturi trecuse de limita admisibilă la unele reperi. Din partea conducerii secției un inginer a ținut un referat: „Există deformări și abateri privind geometria piesei, fisuri și crăpături. Din cauza deplasărilor în planul de separație, există lipsuri sau plusuri de material ș.a.m.d.”.

— Toate acestea sînt adevărate, au spus tinerii și uite de ce:
— Bălan Păun nu controlează munca băieților cu care lucrează și aceștia uneori dau lucru de mîntulă.

— Ion Mihălcea veșnic e neatent. Ba uită o formă negrată, ba nu respectă desenul.

— Și doar e vorba de munca noastră a tuturor!

— La turnarea butucilor sînt adaosuri prea mari.

— Avem de făcut multe tovarășii!

— Si au început să facă. Intîi au creat un post utemis de control. „Să aibă cine să dea mereu semnalul de alarmă cînd se întîmplă vreo nereglă în producție”.

Apoi tineri i s-au înscris cu toții la cursurile de mîntim tehnic. Aveau nevoie de desen, trebuiau să cunoască mai bine tehnologia. Lazăr Grigore și Gheorghe

TELEGRAMĂ

Tovarășului NAM IR
Ministrul Afacerilor Externe al Republicii Populare Democratice Coreene

Phenian

Cu prilejul celei de-a 14-a aniversări a eliberării Coreei, vă rog să primiți felicitările mele cordiale, precum și sincere urări de victorie deplină în lupta Republicii Populare Democratice Coreene pentru unificarea pașnică a patriei poporului coreean.

AVRAM BUNACIU
Ministrul Afacerilor Externe al Republicii Populare Romine

Constructorii de pe Șantierul combinatului de cauciuc sintetic din Borzești, regiunea Bacău, depun eforturi pentru a termina lucrările combinatului înainte de termen. Iată în fotografie un aspect de pe șantier

Foto: AGERPRES

POPORUL ELIBERAT — FĂURAR DE FRUMOS

Puterea artistică a mâinilor de muncitor

Sîntem obișnuiți noi, ce-am trecut de mult de vîrsta tineriei, să dam înfățișate antiteze trecut-prezent. Coincidența acestei antiteze apare cu altă mai pregnantă, mai revelatoare, cu cît își ținește dintr-o realitate trăită.

În trecut noțiunea de artist-plastic, dramatic sau muzician — avea ca echivalent disperata căutare a unei meserii care să-și asigure bruma de existență. Milioane de piederici morale și materiale — punea regimul de cruntă exploatare burgheză-mosieresc în calea artistului, care, oricît de mare ar fi fost, nu era socotit mai mult decît un saltimbanc ori muzicant.

Tragismul acestui adevăr îl demonstrează biografia oricărui artist care a ogîndit în creațiile sale năzuințele poporului nostru. Cu prisosință îl infierează talentele strivite odată cu viața, de cruntă mizerie. E de ajuns să ne gîndim la Eminescu, la Luchian.

Cu atît mai de prețuit sînt posibilitățile care sînt puse la îndemina artistului în cei cincisprezece ani de viață nouă de către partid și guvernul nostru. În urșul proces de construire a lumii noi, socialiste, artistului i s-a redat demnitatea, i s-au creat condițiile de a se integra cu întreaga capacitate în grandioasa revoluție culturală. În statul nostru democrat-popular artistului i s-au creat și asigurate condiții niceind înfățișate, de a fi autentic, cronicar al vremurilor pe care le trăim.

Dar dacă în domeniul artei profesionale antiteza trecut-prezent o poți demonstra statistic prin cifre și fapte, în domeniul artei plastice amatoare trecutul nu-ți dă nici odată, nici un aspect — oricît de infim. Mîinilor harnice, uluilor de talente ale talentatului nostru popor disprețuit de exploatare, ce se îngîrășau din truda lui, nu le-a fost dată niciodată în trecut posibilitatea să se apropie de artă.

Deși poporul muncitor iubea cu pasiune, cu respect frumosul, secole de-a rîndu nu l-a putut atinge. Abia cu luminoșii zori ai lui August '44, mîinile de muncitor care făuresc astăzi o nouă țară, ce minuieste cu mîiastră iscusită strung, lopată sau tractor, au posibilitatea să se afirme și în plastică, cu neînăunță gîngășie, ca făuritori și cronicari ai vremurilor noi.

Se poate vorbi în anii noștri despre arta plastică amatoare ca

Ion Jalea
artist al poporului, membru
correspondent al Academiei
R.P.R., președinte al Uniunii
Artiștilor Plastici

un important sector al activității artiștilor amatori. Pe lîngă cluburile întreprinderilor la casele de cultură, la căminele culturale, din toate colțurile țării, forța artistică descătășată a harnicilor mîini de muncitor este și ea o dovadă grăitoare a noului pe care-l trăim.

Partidul și guvernul nostru au creat oamenilor muncii, tinerii și vîrstnici, cele mai largi posibilități pentru a-și valorifica aptitudinile creatoare. Înscrisi în cercuri de artiști amatori la școlile de artă populară, tinerii artiști amatori de la orașe și sate s-au apropiat cu dragoste de artă care le aparține, înșetați să o cunoască, să o înțeleagă. Avînd la îndemînă instructori de specialitate, mijloace materiale asigurate, artiștii plastici amatori vin să studieze desenul, lezările perspectivei, anatomiei, istoria artelor, să-și formeze o cultură artistică realist socialistă. În același timp ei încearcă să exprime — și nu arareori cu autentic talent — observațiile despre viața înconjurătoare, abordînd cu curaj teme din actualitatea în mijlocul căreia trăiesc. La cerurile artiștilor plastici de la uzinele „23 August” și „Grivița Roșie” din Capitală, la Combinatul Siderurgic din Hunedoara, la Petrosani sau Bacău, oriunde ai merge, înfățișezi sute și sute de tineri artiști amatori care după orele de muncă vin să zugrăvească în penel sau peniță cronică vie a faptelor de muncă, chipul oamenilor înaintați cu care muncesc împreună zi de zi.

În Capitală ca și în alte orașe din țară sînt organizate zeci de expoziții interesante ale cercurilor plastice, pe întreprinderi sau raioane — demonstrînd grăitor pătrunderea profundă a artei în viața, marea aflix a oamenilor muncii către artă și cultură. În lucrările artiștilor plastici amatori apare ca un leit-motiv tema de muncă, atît în portret cît și în compoziție. Să amintim doar cîteva nume: tinerii C. Mărcănescu și Dumitru Codrușan de la Combinatul C.F.R. „Grivița Roșie”, Marin Constantin — sudor, „Nicolae Dincă, turnător, Merbut și Ana Constantin — muncitori din cercul de artă plastică al uzinelor „23 August”, strungarul Jindeteanu Atanasie din cercul casei de cultură a tineretului din raionul „T. Vladimirescu”, țimplarul Ștefopolus Vanghele din clasa de sculptură a Școlii de artă populară din Craiova, sau tînarul minier Viorel Vasile din Lupeni — și alte zeci și sute de tineri muncitori din toată țara — impresionează în fiecare expoziție prin marea varietate a temelor și genurilor abordate, prin viziunea justă asupra a ceea ce trebuie să reflecte arta plastică din realitatea înconjurătoare.

„Tînră generație de muncitori artiști amatori își exprimă în aceste zile înfăptind mărul eveniment al aniversării eliberării patriei noastre de sub jugul fascist, dragostea și atașamentul fierbinte față de partidul călăuzitor pe drumul construirii socialismului în patria noastră, ogîndind cu mijloacele artei realizările anilor noștri, exprîmîndu-și dorința de a contribui cu toate forțele lor la continuarea dezvoltării patriei scumpe.

Cercurile artiștilor plastici amatori cuprînd înșă tinerii și vîrstnici din toate domeniile de activitate. De la cea mai tînră generație — pionierii — care surprînd în acuarele pline de semnificație viața noastră nouă — ca de pildă Greta Rotman de la Școala nr. 3 din Piatra Neamț care zugrăvește poezia muncii forestiere, sau Melania Moraru din Gura Humorului, pic-tînd pe sticla o imagine din viața școlii — pînă la expozițiile medicilor, profesorilor sau studenților din diferite institute ale țării — înțîlim în atelierele cercurilor sau în expoziții educaționale și dragostea fierbinte față

de partid, față de patria noastră socialistă. Din multe lucrări ale artiștilor plastici amatori desprînz de asemenea gîndul, dragostea și recunoștința fierbinte față de marea noastră prietenă Uniunea Sovietică, față de vitorioasa eliberatoare Armată Roșie.

Sarcina artiștilor profesioniști este de a ajuta arta amatoare, nu sporadic ci printr-o muncă organizată, la nivelul Uniunii Artiștilor Plastici. Ampluarea care a luat-o arta plastică amatoare obligă atenția continuă a artistului consacrat, ajuns la maturitate. Aceasta se impune ca o datorie patriotică a artistului consacrat și dacă vrei, ca o mîndrie, pentru propria-i artă îmbrățișată cu nepută dragoste de masa oamenilor muncii.

Prezența imensei mase de artiști amatori, cronicari ai vremurilor noi — în viața culturală a patriei, este o fațetă a uriașului diamant strălucitor — viața noastră nouă — pe care trebuie s-o facem cu toții să-și mearsească necontenit strălucirea.

„Armarea cu sălpi de fier în mină” — linogravură executată de tînarul minier Viorel Vasile. Activînd în cadrul cercului de artă plastică din Lupeni, el lucrează în momentul de față la o compoziție în ulei: „Viața nouă a minerilor” și la o linogravură intitulată: „Mulțumim partidului”.

„Autoportret” de Greta Rotman, elevă în clasa a VI-a a școlii nr. 3 din Piatra Neamț.

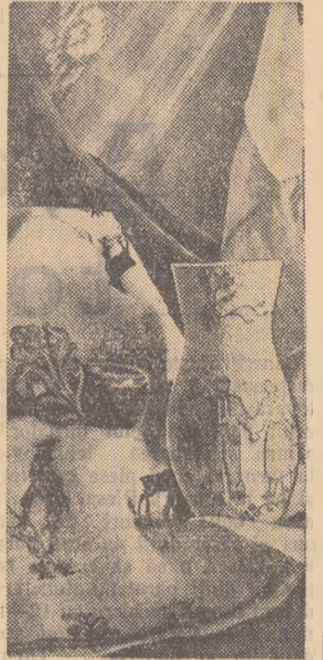
Reflecții pe marginea unei expoziții de artizanat

Vizînd expoziția de pictură, sculptură, grafică și artizanat organizată de Statul popular al Capitalei în pavilionul C. din parcul de cultură „I. V. Stalin” un viu interes îți provoacă sala rezervată creațiilor de artă populară.

Obiectele expuse aci, expresive și înaltele gust pentru frumos al poporului nostru muncitor, te umesc și te incită în același timp atît prin ingeniozitatea și fantezia formei, prin gîngășia și migala execuției, cît și prin marea expresivitate artistică.

Deși păstrează tradițiile de veacuri ale artei noastre populare, obiectele poartă amprenta vieții noastre noi, preocuparea firească a creatorilor lor de a reda cu mijloace de expresie, specifice artei populare, minunate realitate și prezentul nostru al cărui făurir, prin muncă, și cronicari, prin artă, sînt.

Îmbinat cu motivele clasice florale, înfățișate pe un stergar seceră și ciocanul, simbol al unității de nezdruincat a clasei muncitoare cu țărînimă muncitoare. Pe un vas de lemn încrustat cu metal, lucrare aparținînd muncitorului Filipescu Dumitru, ca motiv decorativ ne apare, înălțîndu-și într-o horă, oamenii zililor noastre: muncitori, țărîni, ostași, pionieri — înfăptuitori și apărători ai vieții noastre noi. Vasul de ceramică cu flori sau cel cu porumbel prezentate de muncitoarea Botez Ioana, maramele și cusăturile expuse de învăța-

Un colț al expoziției de artizanat

toarea Popescu Florica, minunatele obiecte de lemn cu încrustații lucrate de țimplarul Miș Teofan, sau costumul național — creația țărînică întovărășite Suciu Ecaterina, sînt numai o mică parte din obiectele de artizanat care incită ochiul privitorului și își strecoară în suflet odată cu emoția estetică minchia de a vedea în jurul tău mîinile altor talente ce se pot realiza din plin astăzi în țara noastră.

Făuriri de frumusețe au existat și în trecut, dar rodul talentului lor era mînit ori să moară necunoscut, ori în cel mai fericit caz să împodobescă doar saloanele stăpînilor. Și într-un caz și în altul numele acestor minunăți creatori rămînea necunoscut.

„Arta populară este anonimă prin excelență, o artă minoră”. Iată verdictele disprețuitoare date de critica beltrănică burgheză în spiritul intereselor clasei pe care o slugăreau, minunatele creații a poporului nostru.

În cei 15 ani ai libertății patriei noastre arta populară a luat un avînt nemîslînit. Avînd la dispoziție din partea statului nostru democrat-popular condiții optime de creație în cercuri de artă și școli populare, artiștii amatori creatori de artă populară au posibilitatea să se realizeze, îmbogățîndu-și cunoștințele și perfecționîndu-și măiestria artistică. Ei împărtășesc tovarășilor lor de muncă, simțămîntele și năzuințele lor prin intermediul creației artistice.

În țara noastră, mișcarea artiștilor amatori, un adevărat fenomen de masă, în a amplorare continuă. Spectacolele și expozițiile afirmă noi și noi talente din rîndurile creatorilor amatori. Arta lor este azi bun al întregului popor.

Vizitator sau expozant te simți dator să aduci prînosul tău de recunoștință luminosului August 23, deschizînd te drumuri noi, fără de care nici această mică, dar frumoasă expoziție, nu ar fi azi o realitate.

TEODORESCU BARBU

Tîmp de aur, tîneretea noastră

Mă aflu cu cîteva zile în urmă într-un sat nu departe de București, Bălteni. Eram ospetele unei tabere de elevi veniți la muncă patriotică în gospodăria de stat din această comună. Tema înfățișării noastre: poezia creată în cei 15 ani cîți au trecut de la eliberarea patriei de sub jugul fascist. Cadrul înfățișării — cum nu se poate mai adecvat: tinerii se adunaseră într-o rașie de brazi din ograda întinsă cît un izlaz a gospodăriei. Și cum se inserase, un bec spînzurat undeva printre crengi învîluia totul într-o lumină odihnită. Dînspre cîmp, vîntul aducea odată cu mirismele tonice ale holdelor, pîcîntul depărtat al unui tractor care, parcă dialoga cu usina electrică din apropiere.

Și în această ambianță invitația ca tinerii care scriu versuri, să ni le citească, a nimerit în plin. Poezia își avea și printre ei înfățișare reprezentativă. Atunci izbucni impetuș ca un riu de munte, glasul unui tînar, apoi al altuia și al altuia... Mă-am amintit de o după-amiază, în sala de festivități a clubului Fabricii de confecții „Gheorghe Gheorghiu-Dej” din București. Ascultam versurile pe care le recita în fața tovarășilor și de muncă tînră Liviu Rodu, membru al cercului literar local. Mi-amîn-tese bine aceste versuri. Ele glăsuiau toamă despre această interpenetrare organică între cîntecul vieții și al poeziei:

Fac primii pași pe drumul poeziei!
Dar tot ce sînt și tot ce se cuvîntă,
Prin scrisul meu eu dărui bucuriei,
În ritmul nou în care viața cîntă.

Nu-s meșteră în vorbe iscusite,
Dar nu mi-ș greu să spun ce mă frîmîntă.
Și dragi mi-s visurile împlinite
În ritmul nou în care viața cîntă.

Oriunde ași fi pe-nîntul țării mele,
Unde-i mai greu, cu cei ce se avîntă
Mă prînd în rînd, urcînd semei pe schele
În ritmul nou în care viața cîntă.

Dar ce este acest ritm nou al vieții altele decît
acea cadență sigură a unui marș nestăvilit în care
fiacare ostas se încadrează total, și pasul ficat de
fiacare o un pas ficat de toți? Un asemenea ritm
asigură fiicării clipe rodnicia și sens.

Tînarul autor I. Tîrlea, membru al cercului literar
„Pavel Dan” din Turda, spune cu mîndrie:

Noi mergem în ritmuri nestăvîlîte
Împuritate timp, de Lenin!

Ritmurile acestea leniniste împrimate luptei întregului
popor de către partid încă în anii cînd se afla
în neagră ilegalitate, ritmurile în care au manifestat
muncitorii în Piața Teatrului în 1918, în care și-au
strigat lozincile de luptă minerii Lupenilor în 1929
și muncitorii Griviței Roșii în 1933, ritmurile în
care au pîșit gîrșile patriotice în 1944, nîmicînd pe
fasciști sînt tocmai acordurile marii ode a socialismului.
Aceste ritmuri s-au contopit în August 1944

cu marșurile de triumf ale Armatei Sovietice, cum
le numește un alt tînar poet din Sibiu Adrian
Munșiu — în poemul distins recent cu premiul I la
concursul organizat în cinstea celui de-al VII-lea
Festival Mondial al Tineretului de la Viena și a
celeii de-a XV-a aniversări a eliberării patriei noastre:

Și trec și trec armate de flăcări și de slavă,
În inimă, stete roșii. Pe chipuri, sărbători.
Se sparg, se șterg văzduhuri de singe și otravă
Și ceasuri largi de soare, în inimi, prînd culori...

Și trec și trec armate de flăcări și de soare
Și zvastice cad străpuse în jîndări și nisip,
Oșteni, cu flori și stele în suflete și chip
Ne prînd, ne smulg din lanțuri. Din nopți
și din uitare...

Și marșul lor e piine. Și marșul lor e flaut...
Și marșul lor e zimbet și slavă pe pămînt...

Și acolo, pe undă în August 1944, trecusea umbră
la umbră vîntoșii ostașii sovietici și romîni, răsună
astăzi în fiecare dimineață ritmul muncii libere, glasul
sirenelor. Damian Ureche, membru al cercului
literar din Arad a surprîns acest ritm în orașul său
de pe Mureș:

Cînd dimineața-și țese alții albe-n zare
Tes drumul spre uzină vîloase țesătoare.
Sirenele-și îngîna multiplicat iureș
Trezînd ecouri clare-n orașul de pe Mureș.

Orașu-nțreg pulsează în toate dimprejur
O nouă zi suride, albastră, din azur,
O nouă zi de muncă își arcuiește zborul
Și-apropie de oameni, prin fapte, vîitorul.

Iată și viziunea lui Victor Niță, reprezentant
al noii generații de cetățeni ai Hunedoarei, generație
gomană cu o dona și odevărată tînerete a ce-
lății de foc hunedorene.

Blocurile îmbracă pozei de amurg,
Sîlțipi, cîrcîhini și flori de lumină.
Îndrăgostii ca umbrelă cîrg
Pe strada căzută-n hodină.

Astă-seară pînzele gîndului meu
Vor lunea pe străzi ce n-au cunoscut
Pasul războiului, răsunetului greu,
Vor lunea pe străzi ce îmi par
Un cînt început spre care vremile tînd,
ca spre un far.

Aceleași semne ale înnoșii vieții noastre, înnoirea
la care participă ca activiști de partid, le înregis-
trează în versurile sale, Ion Cazan din Titu:

Cap dinții sărăciei sub brăzdale,
Tractorul muscă felina flîmînd.
În noaptea sae, cît va fi de mare,
Răzoare o să mestece pe rînd.

La colectivă-i mare bucurie:
Azi a venit și ultimul stingher
Sărînd prînzul zării, aurie,
Și luna rîde, piină, de pe cer.

Spre acest liman al ogoarelor înfrățite se îndreaptă
gîndurile oroului liric al poeziei lui Florin Victor
Costinescu. Numai aici, în mijlocul clocoțitoriei lupte
pentru construirea socialismului eroul se simte
acasă:

Și gîndurile oamenilor strînge-ntr-un gînd
Ca un rîu tînd prin noua cîmpie
Și poalele grînelor mă cer, frîmîtînd
Pe-nîntul ogoarelor ce-au făcut cununie.

Credința nestrămîntată în biruința deplină a socia-
lismului și comunismului în patria noastră i-o dă
acestui erou nou, eroul zilelor noastre, partidul, în-
făptuitorul nostru conducător. Dînd glas sentimentelor
milioanelor de tineri din patria noastră, muncitorul
poet Adrian Velichî din Cluj închină versurile sale
partidului:

Partidul meu, mi-s vorbele puține
Ca să-ți trimîț în dar poemul meu de vis
Mi-s cupele de-nflăcărare pline
Și tare-aș vrea să-ți scriu cum alții n-au
mai scris.

M-ai învățat să iau în plep furtuna,
Să birui greutățile din cale,

Creația unor cineaști amatori:

„Muscelul — ieri și azi”

Pe lîngă Casa raională de cultură din C. Lung-Muscel funcționează un cerc foto-cinematografic, la activitatea căruia participă tineri dornici de a-și însuși arta fotografică, de a se iniția în tainele turnării filmelor.

În planul de activitate al cercului cinematografic pe anul 1959, printre altele, figurează și turnarea unui film documentar de scurt metraj, pe tema: „Muscelul-ieri și azi”. Încep cu cîteva luni în urmă s-a început lucrul la scenariul literar al acestui film, care va cuprinde toate sectoarele de activitate din comuna raionului Muscel, pitorescul naturii, al portului, munca și viața oamenilor, realizările obținute sub conducerea partidului, în anii puterii populare.

În prezent, o echipă de tineri ce fac parte din cercul foto-cinematografic, a început filmarea propriu-zisă a secvențelor pe baza scenariului. Nu este o muncă ușoară, nici simplă. Pentru realizarea acestui film de scurt metraj a trebuit să se studieze zile în șir regiunea și zonele ce urmează a fi filmate, să se caute cele mai reprezentative aspecte.

Tinerii care activează în cadrul cercului fotografic și-au propus ca în cinstea celei de-a XV-a aniversări a eliberării patriei să întocmească și un album despre realizările regimului nostru în domeniul social-cultural în raionul C. Lung-Muscel.

ION DOBRESCU
activist cultural

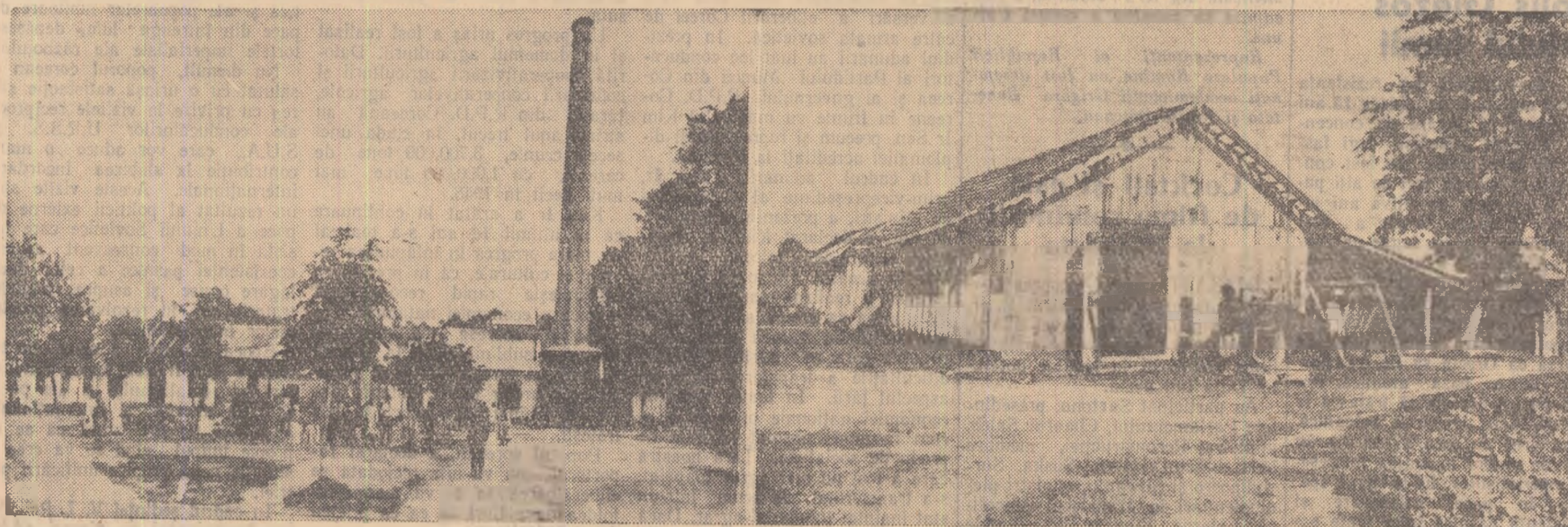

„La muncă patriotică” — lucrare în ulei a tînarului Jindeteanu Atanasie, strungar la atelierele centrale I.T.B., membru al cercului de artă plastică al Casei de Cultură a Tineretului din raionul T. Vladimirescu.

NIGULAE STOIAN

O F A B R I C Ă

ÎN VREMEA CÎND STĂPÎNEAU CAPITALIȘTII

Posna, mizeria, șomaj, exploatare, iată ce aducea regimul burghez-moșieresc oamnelor muncii din țara noastră. Iată de pildă fostele ateliere de confecții A.P.A.C.A. în trecut. Muncitorii erau siliți să muncească în condiții de ocnă, sub amenințarea vâlfurilor și a jandarmilor. În fotografia nr. 1 un aspect al fostelor ateliere de confecții. Fotografia nr. 2 înfățișează miza de pe vremuri, care constituia „sursa de energie” pentru încălzirea fiarelor de călcat.

În anii regimului democrat-popular stăpîni uzinelor din muncitorii. Una dintre zecile și sute de fabrici care au luat o mare dezvoltare în anii noștri este și Fabrica de confecții „Gh. Gheorghiu-Dej” din Capitală (fotografia nr. 3) Fabrica are ateliere noi, spațioase, luminoase, avînd instalații de aer condiționat care asigură muncitorilor condiții bune de muncă. Ea este una din cele mai mari și mai moderne fabrici de confecții din lume.

„Luna inovatorului”

„Luna inovatorului” organizată în cinstea zilei de 23 August în numeroase întreprinderi din Capitală și din țară a dus la sporește contribuția muncitorilor, inginerilor și tehnicienilor, la promovarea tehnicii noi în producție și, prin aceasta, la obținerea unor mari economii.

Bilanțul mișcării de inovații din ultimii nouă ani înfățișat cu acest prilej este cel mai mare întreprindere a industriei noastre grele din Capitală — Uzinele „23 August”, arată că aici au fost aplicate în producție aproape 3.300 de inovații care au adus economii în valoare de 36.640.000 lei.

La întreprinderea I.O.R. au fost făcute în cadrul „Lunii inovatorului” 16 propuneri de inovații din care 3 au și fost aplicate în producție, iar la Truslul nr. 1 de construcții, cele 5 inovații propuse cu acest prilej vor aduce economii anuale de peste 280.000 lei.

Demnă de evidențiat este și activitatea desfășurată în „Luna inovatorului” de muncitorii, inginerii și tehnicienii de la Filatura Românească de Bumbac, întreprinderea „Nicolae Bălcescu” și de la alte întreprinderi din Capitală.

Sport Campionatele balcanice de baschet

În sala sporturilor de la Dinamo au continuat vineri meciurile din cadrul campionatelor balcanice de baschet. În primul meci programat echipa R.P. Bulgaria pe care a învins-o cu scorul de 84-48 (45-18). În partida următoare s-au întâlnit echipele R. P. Romînie și R.P.F. Iugoslavia. După o luptă spectaculoasă echipa iugoslavă a terminat învingătoare cu scorul de 85-78 (45-37).

În urma acestor jocuri pînă în prezent nu au suferit nici o înfrîngere echipele R.P. Bulgaria și R.P.F. Iugoslavia.

Astăzi au loc partidele: R.P. Romînie (tineret) — R.P. Albania (ora 18.30) și R.P. Bulgaria — R.P.F. Iugoslavia (ora 20).

Atletism

Vineri în noaptea s-au desfășurat pe stadionul Republicii primele întreceri din cadrul finalelor campionatelor republicane de atletism pentru seniori și seniorae. În proba de aruncarea discului femeii, titlul de campioană a fost cucerit de Olimpia Cătară cu un rezultat de 44,92 m. Proba de 400 m. garduri a revenit lui Ilie Saveli cronometrat în 53”8/10 iar cea de aruncarea greutății lui C. Greșu cu 16,18 m. În proba de 800 m. plat femeii Florica Grecescu a obținut timpul de 2’11”2/10. Campionatele continuă astăzi pe același stadion.

(Agerpres)

ASTĂZI CÎND STĂPÎNI SÎNT MUNCITORII

Lucrările celei de-a 12-a conferințe anuale a Consiliului internațional de muzică populară

Lucrările celei de-a 12-a conferințe anuale a Consiliului internațional de muzică populară ce se desfășoară la Sinaia au continuat vineri dimineața sub președinția dr. Laurence Picken (Anglia).

Au fost prezentate comunicările: „Raportul între metrică, poetică și ritmul muzical în tradiția populară din Bosnia și Herțegovina” — prof. Cvjetko Rihman (Academia de muzică din Sarajevo — R.P.F. Iugoslavia); „Stilul vocal și instrumental” — prof. Giorgio Naletti (A-

cademia Santa Cecilia — centrul național de studii de muzică populară — Italia); „Diferite aspecte ale stilului folcloric musical în România — baza instrumentală a stilului vocal în Năsăud” — Constantin Zamfir (Institutul de folclor din București).

Sedința de lucru de după-amiază a fost prezidată de prof. Mihai Pop, director adjunct al Institutului de folclor din București.

Dr. Valens Vodusek (Institutul

de folclor din Ljubljana — R.P.F. Iugoslavia) a vorbit despre „Corelația între structura metrică a versului și structura ritmică și melodică a cîntecelor populare”; Karel Salomon (radiodifuziunea statului Israel) despre „Probleme ale cîntecelor vechi într-o limbă reînviată”; Ruth Rubin (S.U.A.) despre „Cîntece populare idiş din Canada franceză”.

Comunicările au fost urmate de discuții.

de muzică populară din România — baza instrumentală a stilului vocal în Năsăud” — Constantin Zamfir (Institutul de folclor din București).

Sedința de lucru de după-amiază a fost prezidată de prof. Mihai Pop, director adjunct al Institutului de folclor din București.

Dr. Valens Vodusek (Institutul

de muzică populară din România — baza instrumentală a stilului vocal în Năsăud” — Constantin Zamfir (Institutul de folclor din București).

Sedința de lucru de după-amiază a fost prezidată de prof. Mihai Pop, director adjunct al Institutului de folclor din București.

Dr. Valens Vodusek (Institutul

Un bilanț cinematografic al celor 15 ani „De drumurile Romîniei”

Pre-generica filmului „De drumurile Romîniei” înfățișează fragmente din jurnale cinematografice documentate ale anului 1944, memorabilul an al Eliberării patriei noastre de sub jugul fascist. În fața ochilor noștri vibrează, fericele, sute de mii de locuitori ai Bucureștilor, ieșiți și intimpine cu urale și flori pe eroicii ostași sovietici; vedem apoi imagini din lupta dusă de ostașii armatei noastre, alături de armata sovietică, pentru obținerea victoriei depline în războiul antifascist; și apoi primii pași ai reconstrucției noastre, cu ajutorul generos, dezinteresat, al poporului sovietic, prietenul și frațele nostru.

Filmul în culori „De drumurile Romîniei”, înfățișat publicului spectator cu prilejul celei de-a XV-a aniversări a Eliberării este al inușii, o mărturie convingătoare a acestei prietenii, cinstite și mai mult în anii construcției noastre, socialiste. Co-producție romîno-sovietică, acest film este opera unui colectiv entuziast și unit care a reușit să ne ofere imaginea autentică a patriei noastre în plin progres, la capătul unui deceniu și jumătate de suferință. A fost fără îndoială foarte greu procesul de selecție al aspectelor celor mai vrednice care să fie incluse într-un astfel de film documentar (creatorii filmului mărturisesc că abia a douăzeci de parte din materialul filmat a ajuns sub ochii spectatorilor). În fond nu există colț al pămîntului nostru pe care să nu se fi produs în acești 15 ani transformări uluitoare ce i-au schimbat tot înfățișarea. Este neritit incontestabil al realizatorilor — scenarist Victor Vintu, regizori Mirel Iliescu și Olga Podgoretkaia — că au

izbit să ne ofere o imagine de ansamblu, reprezentativă, amplă și elocventă, a transformărilor revoluționare din patria noastră, într-un poem cinematografic de mare suflu. Odată cu camera cinematografică, călătorim pe drumurile Romîniei în toate direcțiile, străbătînd mai toate regiunile, cercetînd pretutindeni pulsul nou al veacului nostru erou, făurit de constructorii eroi, sub steagul comunismului.

Imagini pregnante, deosebit de convingătoare, surprind cu dinamism necesar repartajului, saltul urias al industriei noastre pe calea socializării. Apar asfel jurnalele grandioase ale noi Huedoare, cărora vecinătatea tăcută a castelului medieval le sporoste parcă măreția; serpii de foc al oștelui alinaocă peste roțile uriașelor laminoare construite în acești ani, temelie puternică a celorlalte ramuri industriale; ganții de pe Valea Trotușului vorbesc despre perspectivele unei dezvoltări neînămăie a chimiei romînești; noile zone petrolifere ale Olteniei vorbesc despre dezvoltarea neîntreruptă a unei industriei specifice a țării noastre. Tablotele cu inscripția laconică „Fabricat în R. P. Romînia” apar în lumina unei mîndrii legitime pe care filmul știe s-o marcheze așa cum se cuvine. Și pretutindeni muncitorul, creatorul tuturor acestor copii se află în centrul atenției, domi cum este și firesc. Accesii călătorii, acești dinamici pe drumurile ce ne poartă în satele noastre. Carele încărcate cu roade ale colectivităților în frînindu-se solemn de-a lungul ulitelor trec ce într-o baladă. Pe toate chipurile strălucite bucurii. Prin fața noastră rulează frunturi din lupta oamnelor muncii de pe ogoare pentru spo-

rirea producției la hectar, pentru mai multe produse agricole necesare orașului și satului; frunții recoltelor bogate în conștiință ca aceea de la Constanța apar în fața noastră, adevărați promotori ai noului la sate, oameni care apropie viitorul întregindu-l în ziua de azi. Sistemul martorii al vîntului general al satului socialist, care cunoaște și casele noi ale colectivităților, și radio-ul introdus în aceste case, și standul de cărți la cooperativă, și mobila nouă, și bicicletele, și biletele re-

șterii, într-un ansamblu organizat și condus de partid. Pe drumurile Romîniei, cunoaștem nenumărați tineri care, pe scenele a mii și mii de cămine culturale își dezvoltă măiestria de cîntăreți și dansatori pe care o încununază în cele din urmă aplauzurile publice din Capitală, la finalele atitor concursuri artistice de amatori. Viața noastră culturală a vîntului o asemenea uriașă bază de masă, nu putea să nu înalțe picurii recunoaște și afirmate ca atare pe plan internațional. De aceea, imaginile de la Festivalul Internațional „George Enescu” se integrează organic într-un film care-i slăvește pe făuritorii oștelui și ai pînii, pe mineri și pe ceferiști, pe constructori și pe țesători. Toți, sînt angrenați prin munca și năsușele lor în lupta pentru pace. Romînia este o țară a păcii.

Cu toate numeroasele greutăți ridicate de însăși complexitatea și diversitatea materialului ce trebuia să închege profilul patriei noastre, realizatorii au izbit să obțină unitatea dorită. Ca erou al filmului apare poporul — și multă vreme ne urîndrele chipurile luminoase ale muncitorilor, țărănilor și intelectualilor care sub conducerea partidului au făurit în cei 15 ani o țară puternică, bogată, mîndră. Îngăduite dintre diferitele compartimente se realizează armonios, multumită unui montaj inteligent și unui comentariu colorat, suplu, dens, fără lungimi. Ilustrînd de exemplu marile procese de valorificare a auzurilor Deltei, imaginea și comentariul subliniază că, prin industrializarea stufului necesar fabricării celulozei, pădurile respiră ușurate; de aici, firesc, trecerea obiectivului asupra marelui cîntăreț al

CRONICA FILMULUI

ținute pentru spectacolul de teatru din orașul apropiat etc.

Numeroase cadre, bine alese ale filmului, ne înfățișează eroare radicală a cutărei sau cutărei regiuni vitregite de regimurile burghezo-moșieresti. Valea Jiului a încetat să fie o vale a plîngerii pentru a deveni o vale a bucuriei — o demonstrează noile orașe prefurite de care se bucură lucrătorii din subterane. Delta, împărțită păpurișului, bogăție imensă, începe să-și ofere oamnelor tezaurul, mai bine spus oamneli-l zmulg. Pe drumurile Romîniei cercetăm construcțiile de locuințe, de școli, de teatre și instituții sanitare, pîrîndem în cău mobilități cu gust, în ambianță de confort și intimitate a unui tînar siderurgist pe care lum văzu și la muncă, și însoțim în plîmbările lor pe muncitorii aflați la odihnă pe litoralul miraculos schimbat al Mării Negre, ne așezăm în băncile sciolilor și facultăților împreună cu zecile de mii de tineri ce asaltează inv-

Decada Culturii din R. P. Romîna

Cea de-a doua zi a Decadei Culturii din R.P. Romîna a fost sârbătorită în Capitală ca și în întreaga țară printr-un mare număr de manifestări culturale-artistice: concerte și spectacole teatrale, deschideri de expoziții, întîlniri între scriitori și cititori etc.

La Teatrul de Operă și Balet din Capitală a avut loc un concert care a cuprins lucrări în primă audiere, create de compozitorii noștri în cinstea celei de-a XV-a aniversări a eliberării patriei. Sub bagheta dirijorului Mircea Cristescu, orchestra simfonică a cinematografice a interpretat „Preludiu festiv” de Alfred Mendelssohn, poemul vocal-simfonic „Patria mea” de Doru Popovici, — solist Nicolae Gafton, poemele simfonice „Se arată lumea” de Nicolae Buiacu și „Filimon Sirbu” de Dumitru Bughici, iar cu concursul corului Ansamblului Sfatului Popular al Capitalei dirijat de Ștefan Mureșanu cantata „Prind visele aripi” de Tiberiu Olah.

Publicul a răsplătit cu îndelungi aplauze aceste noi lucrări muzicale, inspirate din lupta populară noastră pentru libertate, din viața nouă a patriei.

Sute de spectatori au participat la premiera piesei „Vlaicu și feciorii lui” de Lucia Demetrius, spectacol pe care colectivul Teatrului Municipal l-a pregătit în cinstea celei de-a XV-a aniversări a eliberării patriei.

Inspirată din viața țărănilor noștri, care pășesc astăzi cu încredere pe drumul agriculturii socialiste, piesa „Vlaicu și feciorii lui” redă momentul hotărîtor din viața unei familii de țărani muncitori cu gospodărie individuală care cer inserierea în gospodăria colectivă. Spectacolul este pus în scenă de regizorul Horia Popescu. Din distribuție fac parte actorii Ștefan Ciobotărașu, Marieta Rares, artiști emeriti, Benedict Dabija, Vasilica Tăstăman, Octavian Gotescu, Mimi Enăscănu și alții.

În sala Comedia a Teatrului Național „I. L. Caragiale” a avut loc spectacolul cu piesa „Anii negri” de Aurel Baranga și Nicolae Moraru.

Tot cu prilejul Decadei Culturii din R.P. Romîna, Teatrul Național „I. L. Caragiale” a organizat în holul sălii Comedia expoziția „15 ani de realizări”. Prin fotografii, grafice, afișe și publicații, expoziția ogîndește marea dezvoltare pe care a cunoscut-o prima scenă a țării în anii puterii populare.

Muncitorii întreprinderii „Mao Tse-tun din Capitală au primit cu drag în mijlocul lor colectivul Teatrului de stat de operetă. Artiștii ai teatrului au prezentat cu acest prilej un frumos spectacol care a cuprins arii din operele romînești „Plutașul de pe Bistrița” de Filaret Barbu și „Lăsați-mă

să cînt” de Gherase Dendrino, cîntece populare, scene de balet din opere de compozitori romîni și străini.

În sala Teatrului de stat din Constanța, prof. univ. Horia Deleanu a vorbit în fața unui numeros public despre marile succese pe care teatrul romînesc le-a obținut în anii puterii populare. Tot vineri numeroși actori și solisti ai Teatrului de stat din Constanța s-au întîlnit cu muncitorii de la Șantierul naval maritim din Constanța, cărora le-au împărtășit aspecte din munca lor.

La Eforie, numeroși localnici și oameni ai muncii veniți la odihnă au participat vineri seara la o seară literară, în cadrul căreia poetul Cicerone Theodorescu și prozatorul Traian Coșovei și Ben Corlaciuc au citit din lucrările lor.

La Casa de cultură a sindicatelor din Tg. Mureș a avut loc seara

literară „Lumina lui August”. Cu acest prilej scriitorii Katona Szabo, Remus Luca, Marki Zoltan, Papp Ferenc s-au întîlnit cu sute de cititori din oraș.

Teatrul Secuiesc de Stat din Tg. Mureș a prezentat în premieră piesa „Arcul de Triumf” de Aurel Baranga.

Constructorii Uzinelor de tractoare „Ermst Thälmann” din Orașul Stalin s-au întîlnit cu scriitorii Nina Cassian, Al. Ștefănescu și Nina Birna, care au citit din lucrările lor consacrate marilor scriitori. Au citit de asemenea marile scriitori originale membri ai cenzurii literare „Mihail Eminescu” din Orașul Stalin și ai cercului literar „Vladimir Maiakovski” din întreprindere.

Manifestări consacrate Decadei Culturii din R.P. Romîna au mai avut loc la Galați, Deva și în alte centre ale țării.

(Agerpres)

Cu prilejul celei de-a 14-a aniversări a eliberării Coreei

Cuvîntarea ambasadorului R. P. D. Coreene la București, Kim Ben Dik, la posturile noastre de radio și televiziune

Vineri seara, cu prilejul celei de-a 14-a aniversări a eliberării Coreei, ambasadorul extraordinar și plenipotențiar al R.P.D. Coreene la București, Kim Ben Dik, a rostit o cuvîntare la posturile noastre de radio și televiziune.

Vorbitorul a subliniat că în cei 14 ani care au trecut de la eliberarea poporului coreean, sub înțeleaptă conducere a C.C. al Partidului Muncii din Coreea, în frunte cu tovarășul Kim Ir Sen, a instaurat trairic în patria sa orînduirea socialistă.

Ambasadorul Kim Ben Dik a arătat că economia R.P.D. Coreene se dezvoltă rapid, într-un ritm neînălțînt încă în istoria sa. Ţara noastră, a continuat vorbitorul, care a suferit distrugerii colosale în războiul de independență împotriva armatei americane, a reușit numai în decursul celor 6 ani care au trecut de la încheierea armistiului să devină o țară industrial-agrară cu o economie națională în plină dezvoltare. Producția industrială globală a întreprinderilor de stat și cooperatiste a crescut în primul semestru al anului 1959 de 2,9 ori față de semestrul corespunzător al anului 1956, iar în comparație cu primul semestru al anului 1958 a crescut la 175 la sută. Anul 1959

va rămîne înscris cu litere de aur în istoria țării noastre, ca un an al îndeplinirii înainte de termen, în numai doi ani și jumătate, a primului plan cincinal al economiei naționale. După terminarea transformării socialiste a agriculturii, irigația — verigă de bază în opera de reconstrucție tehnică a agriculturii — a fost terminată în linii generale, iar electrificarea satorilor se înfăptuiește cu succes.

Succesele obținute de poporul coreean, a spus vorbitorul, sînt strîns legate de ajutorul și sprijinul neprețuit al Uniunii Sovietice, al R. P. Chineze și al celorlalte țări socialiste surori. Poporul frate romîn, împreună cu toate popoarele țărărilor lagărului socialist a sprijinit activ lupta justă a poporului coreean în timpul războiului din Coreea și marea operă de refacere a economiei naționale în anii care au urmat războiului, acordîndu-i un important ajutor material și tehnic. Poporul coreean nu va uita niciodată aceasta.

Ambasadorul Kim Ben Dik a arătat în continuare că deși au trecut 14 ani de la eliberarea țării, Coreea încă nu este unificată. Trupele americane continuă să ocupe Coreea de Sud.

Poporul coreean, strîns unit în jurul C.C. și Partidului Muncii din Coreea în frunte cu tovarășul Kim Ir Sen — a încheiat vorbitorul — va continua să lupte perseverent pentru unificarea pașnică a patriei sale, va continua să înainteze spre viitorul luminos al socialismului și comunismului, apărînd cu hotărîre avanspostul de răsărit al marelui lagăr al țărărilor socialiste în frunte cu Uniunea Sovietică.

(Agerpres)

Așa gîndește toată uzina

(Urmare din pag. 1-a)

— Asta trebuie să facem. Cu ajutorul lui Toma și al altora să dezvoltăm un spirit de muncă gospodăresc. E sarcina noastră să fim buni gospodari. Așa ne învăță partidul.

Buni gospodari sînt — în trei luni de zile au economisit 141.800 kg tablă — și vor să devină și mai buni și tinerii de la atelierul de debitaj. Lucrează acolo un tînar inginer — Stan Ilie. El și cu Heriga Radu, cu Neacsu Dumitru, cu toți băleții din secție se străduiesc acum să scoată cele mai mari economii de tablă cu toate că consumul este strict limitat. Inginerul seeste un tipar de o sută de ori și dacă n-a găsit o altă soluție mai bună decît cea inițială trece tiparul altcuiva care-l mai sucește poate de o sută de ori. Și soluțiile economice se găsesc. Îmbină bine tiparele, folosește resturi de fol pentru alte comenzi.

— Vom da propunerile noastre secției tehnice care o să schimbe tehnologia și care o să corecteze și consumurile specifice. În felul acesta economiile care le-am putut realiza pînă acum devin planificate. Chibzîndu și mai bine fiecare gram de metal cu ajutorul noilor soluții, după 3 luni pe lingă cele 141.800 kg. de tablă ca economii planificate, ne vom putea mîndri cu cei puțin 100.000 kg. de noi economii de tablă.

Și ca tinerii de la debitaj, alături de întreg colectivul gîndesc și procedează și cei de la ajustaj, de la lăcătușerie, din toată uzina — înlețeg tot mai bine indicata partidului că de munca fiecăruia depinde bunăstarea generală.

Cît burghezia într-un an

Victoria descultilor de ieri

(Urmare din pag. 1-a)

lor de materiale echivalează cu 110.000 perechi în plus pe an.

Prima ediție a operei „Descultii” de Zaharia Stancu, una din cărțile romînești care au făcut ocolul lumii, pîrînd în zeci de graiuri și în zeci de țări evocarea trecutului de mizerie al Romîniei burghezo-moșieresti, a avut o copertă deosebit de inspirată: într-o fotografie — pictoarele desculte ale unui băiat de țaran, Documentul, fără îndoială, îi va interesa pe urmasii noștri. Spunem document, și așa este. Căci ei vor ști din celelalte documente ale istoriei că în anii regimului nostru, descultul a devenit o amintire. Și cum ar fi altfel?

În 1948, anul naționalizării, producția totală a fabricilor de încălțămînt creștea în averea poporului era de 3.150.000 perechi anual. Astăzi aceeași producție se realizează în circa 51 zile.

În ciurele aparent seci izbucnesc marea victorie a descultilor de ieri, cei care au ajuns, urmînd steagul comunismului, să schimbe lembelele țării. Ei pășesc înainte — și via de cine ar îndrăzni să le stea de-a curmezișul drumului.

PINA LAPSA
6+2
49 LAI ILLU

I. ȘTEFAN

